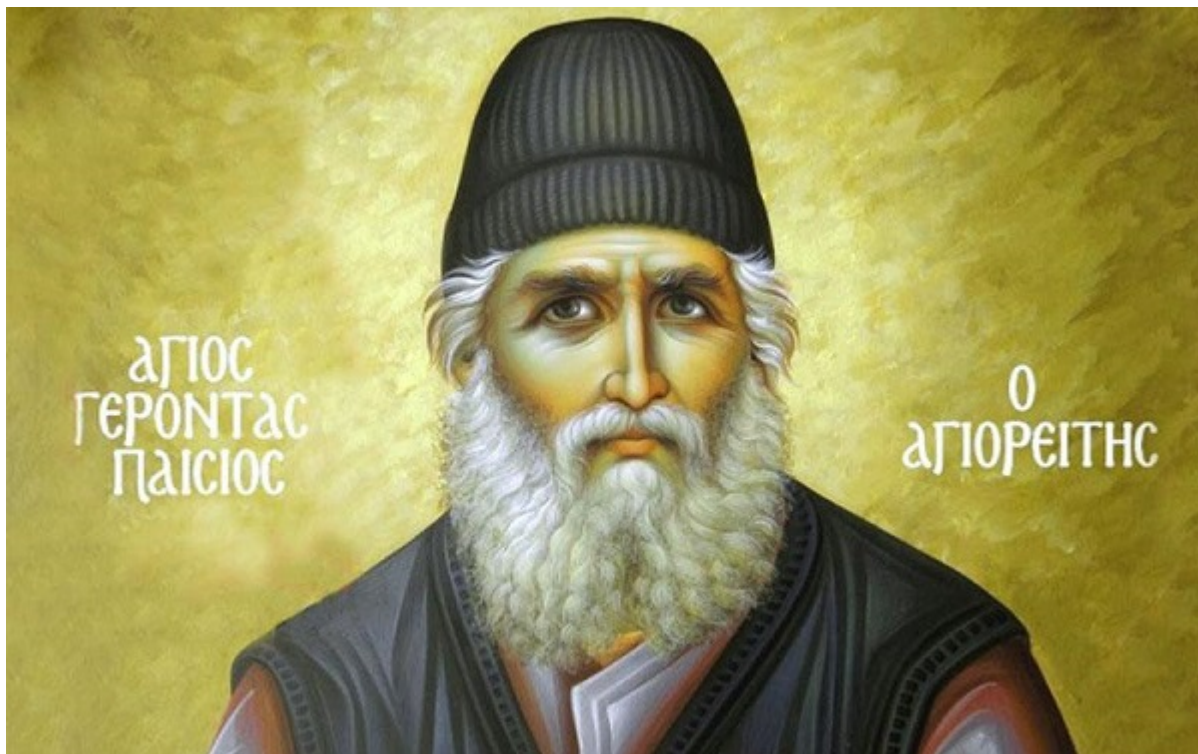

Θαύματα του Αγίου Παΐσιου (Γέροντας Εφραίμ, Καθηγούμενος Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Διαβάσατε, πιστεύω, μερικοί τον βίο του Οσίου Παΐσιου. Τι χαρακτηρίζει αυτόν τον άνθρωπο; Η θυσία για τον συνάνθρωπό του. Γίνονταν ολοκάυτωμα να θυσιαστεί για τον άλλον και βλέπετε, θυμάμαι μια φορά που τον συνάντησα μου λέει: παιδί μου, μου λέει, μου συμβαίνει κάτι που αν το πω θα με βγάλουν τρελό, μου λέει, αλλά τι να κάνω; Μέχρι το 1974 είχα τέτοια αγάπη για τον Θεόν που όταν με έπιανε αυτή η αγάπη μέσα μου και να περπατούσα στο δρόμο έπεφτα κάτω και λιποθυμούσα, από την αγάπη του Θεού. Και περνούσε κάμποση ώρα, έμενα εκεί ήσυχος προσευχόμενος και μου περνούσε.

Από το 1974 και πέρα αυτή η αγάπη για τον Θεόν έγινε, άλλαξε και μετεγλωττίσθη αγάπη για τους ανθρώπους και με τόσον πόθο προσεύχομαι που αν το πω αυτό θα μου πουν: Ξέρεις, μα τι έχεις; Και προσεύχομαι ας πούμεν γι' αυτούς που είπεν ότι έχουνε πρόβλημα διαζυγίου στο κελί μου και πηγαίνω εν πνεύματι, μου λέει, στο Σύδνεϋ, στη Μελβούρνη, στο Μόναχο, στην Κύπρον, στην Αθήνα, εν πνεύματι, και πάω και τους σταυρώνω αοράτως και ημερεύουνε, που προσεύχομαι για τους ασθενείς στο νοσοκομείο, γι' αυτούς που είναι στην εντατική, πηγαίνω από δω εν τω πνεύματι, πηγαίνω, μου λέει, και τους βλέπω εκεί, τους σταυρώνω και γίνονται καλά, χωρίς να ξέρει κανείς, αοράτως. Και αυτό γίνεται πολλές φορές.

Και μάλιστα να σας πω και ένα άλλο, το οποίον δεν είναι γραμμένο αυτό, ούτε αυτό που σας είπα είναι γραμμένο. Πήγε κάποιος θεολόγος ο οποίος είχε μερικές αμφιβολίες θεολογικές και μάλιστα επήγε τον καιρό του δεκαπενταύγουστου στο Άγιον Όρος και έλεγεν σε άλλον έτσι φίλον του, λέει, αυτό, λέει, που ψάλλομε «Απόστολοι εκ περάτων συναθροισθέντες ενθάδε Γεσθημανή τω χωρίον κηδεύσατέ μου το σώμα», λέει, μα είναι δυνατόν να πήγαν οι Απόστολοι από τα πέρατα της οικουμένης εις την κηδείαν της Παναγίας; Λέει, εγώ αυτό δεν το πιστεύω, σέβομαι, λέει, την Παναγία αλλά αυτό δεν το πιστεύω. Μπορεί με τον νου τους και λοιπά, με την καρδιά τους αλλά να πάνε εκεί; λοιπόν επήγαν οι 5 αυτοί στον πατέρα Παΐσιο, εμίλησαν εκεί. Του λέει του θεολόγου, εσύ θεολόγε, του λέει, είσαι λίγο θολολόγος του λέει, μείνε πίσω, ξέρετε θεολόγος- θολολόγος. Λοιπόν, του λέει, έλα εδώ, φύγετε εσείς, λέει.

Του λέει: γιατί δεν πιστεύεις αυτό το «Απόστολοι εκ περάτων» που το ψάλλεις και είσαι και ψάλτης; Αυτός έπαθε σοκ. Του λέει: περίμενε του λέει. Τον αγγίζει στο χέρι και πηγαίνουν μαζί εις το Λονδίνο, εις την Φραγκφούρτη, πηγαίνουν και σε μιαν άλλην χώρα που ταξίδευε, που επήγαινε αυτός, στην Ελβετία, κάπου σε άλλη χώρα, ξέχασα ποια, και μετά έρχονται στο κελί του, μαζί και οι δυο. Του λέει: πώς επήγαμε εκεί που επήγες και εσύ και επιστρέψαμε στο κελί μου τώρα; Έτσι πήγαν και οι Άγιοι Απόστολοι. Θέλω να πω ότι υπάρχουν πολλά, πάρα πολλά υπερφυσικά σημεία. Αυτός ο άνθρωπος τι να σας πω, δηλαδή εξεπέρασεν κάθε, κάθε επιτυχίαν, κάθε επίτευγμα πνευματικό και δεν είναι τυχαίο το ότι, βλέπετε, τον αγιοκατέταξαν τόσο σύντομα και αυτό είναι πολύ μεγάλο. Να σας πω ένα άλλο. Μια οικογένεια που είναι γνωστή της Μονής μας είχαν κάποιον γαμπρόν μιας εξαδέρφης ο οποίος είναι άθεος.

Λέει το απόγευμα στη Θεσσαλονίκη, δεν πάμε να προσκυνήσομεν τον τάφο του Αγίου Παΐσιου; Λέει αυτός: πηγαίνετε εσείς, εγώ δεν πιστεύω. Τι θα πάω μαζί σας; Τέλος πάντων η κόρη, η αρραβωνιαστικιά του, ας πούμε, τώρα ξέρετε η σύντροφος λέει, είναι σύντροφός μου, έτσι λένε σήμερα. Λοιπόν επήγαν μαζί, δεν πας και εσύ μαζί, να πάμε παρέα; Να πάω αλλά δεν θα πάω να προσκυνήσω. Τέλος πάντων τον έπεισε η κοπέλα, επήγε να προσκυνήσει. Αυτός επήγαινε εκεί, ήταν με ένα δέος εις τον τάφον, επροσκύνησε έβαλε τον Σταυρό του και προσκύνησε. Έφυγε πίσω σιωπηλός, σκεφτικός, σιωπηλός. Του λέει: τι έχεις; Λέει: δεν είδατε τίποτε εκεί; λέει. Τίποτα δεν είδαμε. Λέει, δεν είδατε έναν καλόγερον που ήταν, που καθόταν επάνω στον τάφον και μόλις επήγαμε μπήκε μέσα στον τάφο; Όχι, λέει, δεν είδαμε. Εγώ, λέει, τον είδα. Ήταν ο πατήρ Παΐσιος! Και έφυγε πίσω και τώρα είναι πιστό μέλος της εκκλησίας.

Λοιπόν άλλο να σας πω. Κάποιος, ένας υδραυλικός, επήγαινε με ένα φορτηγάκι, επήγαινε από την Θέρμη στη Θεσσαλονίκη. Ένας καλόγηρος του κάνει ωτοστόπ. Ελάτε, λέει, πάτερ να σας πάρω, λέει. Μέχρι τη Θεσσαλονίκη παλληκάρι μου με παίρνεις; Ελάτε πάτερ. Έκατσε μέσα. Του λέει: Κώστα, μόλις μπήκε μέσα, έχεις αρχόμενο καρκίνο στους πνεύμονες, πήγαινε κάνε εξέταση και θα το προλάβεις και εξαφανίσθη ο παππούς. Αυτός, ξέρετε, καταλαβαίνετε τι έπαθε. Τηλέφωνο με το κινητό τι γίνεται από δω και από κει, του έφεραν μερικές φωτογραφίες, ο πατήρ Παΐσιος! Αυτός ήταν. Θέλω να πω υπάρχουν πάρα πολλά και οι άγιοι είναι εις τον αιώνα ζώσοι, είναι ζωντανοί οι άγιοι! Εμείς λόγω της αναισθησίας που έχουμε και ακριβώς η ακάθατος καρδιά, μας δίνει την αναισθησία και βλέπετε οι άνθρωποι σήμερα γινόμεθα σαν τα κούτσουρα τα πνευματικά, γιατί δεν έχουμε μέσα μας αυτήν την, αυτήν την σπίθα την πνευματική ώστε να αγαπήσομεν τον Θεό και όντως, δηλαδή να αισθανθούμε κι εμείς αυτήν την Χάρη του Αγίου Πνεύματος.

[Απομαγνητοφωνημένη Ομιλία στον Άγιο Δημήτριο Μπραχαμίου, εκφωνηθείσα τον Οκτώβριο του 2015]